

COM ARRIBAR-HI

Si partim de l'Avellà hem d'agafar el camí que surt de la carretera al vell mig del tomb de l'Avellà. Tot just hi som hem de trencar a la dreta i tot seguit a l'esquerra endinsant-nos amunt cap el bosc per darrera de les cases. Hi ha un tram poc definit, per tant s'ha de vigilar i no perdre's, s'ha de creuar un camí més bo i seguir remuntant el bosc. A partir d'aquí no hi ha pèrdua i el camí ens portarà fins als peus del Roure del Joncar.

HISTÒRIA

L'Avellà es caracteritza per tenir dins del seu nucli diverses fonts, algunes d'elles, com ara la de Cal Via, s'alimenten directament de la Font del Joncar mitjançant una canalització que ressegueix el camí per arribar-hi.

Durant la dècada dels vuitanta la serralada de Font-rubí va ser fortament castigada pels incendis forestals, en un d'aquets concretament el juliol de 1989, el Roure del Joncar es va cremar quasi totalment. Tan sols una de les seves branques va resistir i el roure va sobreviure. A petició del veïns l'Ajuntament el va fer podar per facilitar-ne la seva supervivència i actualment encara és viu.

La topologia del indret és força evident en els seus orígens, ja que es poden veure joncs pels voltants de la font i el roure.

LA FONT I EL ROURE DEL JONCAR

Abans de l'incendi el Roure del Joncar era molt majestuós amb una soca enorme d'uns cinc metres de circumferència, però actualment el seu aspecte abatut és força lamentable, sobretot si hom l'ha pogut veure en els seus millors temps. Sols conserva una gran branca, als seus peus encara resten els troncs enormes que van sorgir de la poda. S'ha de fer molts quilòmetres per veure una soca tant doble, és sens dubte un exemplar singular. Si seguim uns trenta metres pel mateix camí, a mà esquerra trobem un petit corriol que ens porta a la font. La font no raja a no ser que la canalització que porta l'aigua a l'Avellà no la pugui engolir tota, però es pot sentir el soroll d'aigua que brolla dins la caseta d'obra que la protegeix.